

Haffner: Jeg tillader mig at bringe den høitærede Justitsminister en Tak for det Vædringsforslag, han har stillet under Nr. 3 til § 11. Derved ville vi, som ere beliggende ved Issefjorden, opnaa den Fordel, at Karantænebehandling kan finde Sted ved Indseilingen til Issefjorden ved Rorvig, hvorved betydelig Vættelse for Kommunitationen til Kjøbstæderne og Ladepladserne ved Issefjorden vistnok vil finde Sted. Da jeg har taget Ordet for at udtale disse faa Ord, kan jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har forstaaet det sidste Ufsnit af § 3 saaledes som den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem oplæste Ufsnittet og drog, saa vidt jeg forstod ham, deraf den Slutning, at derefter kunde et Skib komme ind i Havnen, men saaledes har jeg ikke forstaaet det, thi der staar: „Til Fyldestgjørelse af den i fornævnte Lov af 2den Juli 1880 § 1 paabudne Anmeldelse og for at meddele de Oplysninger, som udfordres for at afgjøre Skibets videre Behandling, maa Baad vel afgaa fra Skibet, men den“ — altsaa Baaden — „maa ikke landsætte Nogen eller sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier“. Saaledes tror jeg ikke, at der i denne Paragraf ligger nogen Hjemmel for et Skib til at komme ind i en Havn, inden det har været i Karantæne.

Broberg: Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der staar: „i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier“. (Haffner: Det er Baaden, der ikke maa sætte sig i Forbindelse med dem.) Ja, jeg skal erkjende Afgjørelsen af denne Bemærkning, men jeg maa dog tillade mig at tro, at det havde været rigtigere, naar disse Ord „i Havnen værende“ slet ikke havde staaet der, thi det kan ogsaa tænkes, at der ligger Skibe andre Steder, paa Rheden. Baaden bør overhovedet ikke kunne kommunikere med noget som helst andet Fartøi, det være sig i eller udenfor Havnen.

Martensen: Jeg har bedet om Ordet for at bringe den høitærede Justitsminister min Tak for hans Vædringsforslag til § 11, hvorved han saa velvilligt har taget Hensyn til mine Bemærkninger ved denne Sags Iste Behandling. Ganske vist vilde det have tilfredsstillet mig endnu mere, dersom den høitærede Minister havde stillet Forslag om, at der paa Ministeriets Foranstaltning kunde oprettes Karantænekommissioner paa disse Steder ligesom i Kjøbstæderne, men ved det stillede Vædrings-

forslag til § 11 er i alt Fald den væsentligste Ulempe afhjulpen, idet den Gene, der var forbunden med at skulle afhente Distriktslegen paa et andet Sted, navnlig naar han ikke var hjemme, naar Budet kom, vil blive forebygget. Jeg skal derfor anbefale det høie Thing at vedtage det stillede Vædringsforslag.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg skal overfor, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Broberg), tillade mig at bemærke, at jeg har bestandig staaet paa det Standpunkt overfor hans Vædringsforslag til § 4, at jeg fandt det ligegyldigt, og jeg mente da, at naar man ikke opnaaede Noget derved, hvad jeg ikke kan se, at man vilde, saa var der ingen Grund til at foretage Vædringen. I øvrigt maa det ærede Medlems Sukommelse svigte ham, naar han tror, at jeg har sagt, at hans Vædringsforslag ikke var Trykkelønnen værd, eller Sligt; jeg tror nok, at Rigsdagstidenden skal vise, at Intetsomhelst af den Art er sagt af mig. Hvad jeg mente, var i alt Fald, at der intet Reelt vilde være naaet derved, og at der derfor ikke var Grund til at vedtage det. Særlig vil jeg bemærke, at ved at foretage denne Forandring af „Skib“ til „Fartøi“ kunde man maasse give et Stød til, at der blev gjort Brud paa, hvad man maa fastholde, nemlig, at disse Ord bruges ensbetydende i Karantænelovgivningen; men for øvrigt kan jeg kun sige, at det havde jo staaet det ærede Medlem frit for, hvis han havde villet det, at stille Forslag her til 3die Behandling om at forandre dette Ord „Skib“ til „Fartøi“. Jeg har ingen Anledning havt til at gjøre det, da jeg anser en saadan Forandring for at være ligegyldig. Hvad § 3 angaar, vil jeg henholde mig til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for 2den Kreds (Haffner). Det er jo Baaden, der tales om, og jeg synes, det er naturligt at foreskrive med Hensyn til Baaden, der maa ind i Havnen og ofte langt ind i Havnen, at den ikke maa sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier, men kun skulle begive sig hen til Karantænehus uden i øvrigt at komme i Forbindelse med Nogen. For øvrigt er det en Bestemmelse, der jo ganske sikkert ikke vil fremfalde den allermindste Tvivl eller Vanskelighed i Praxis.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.